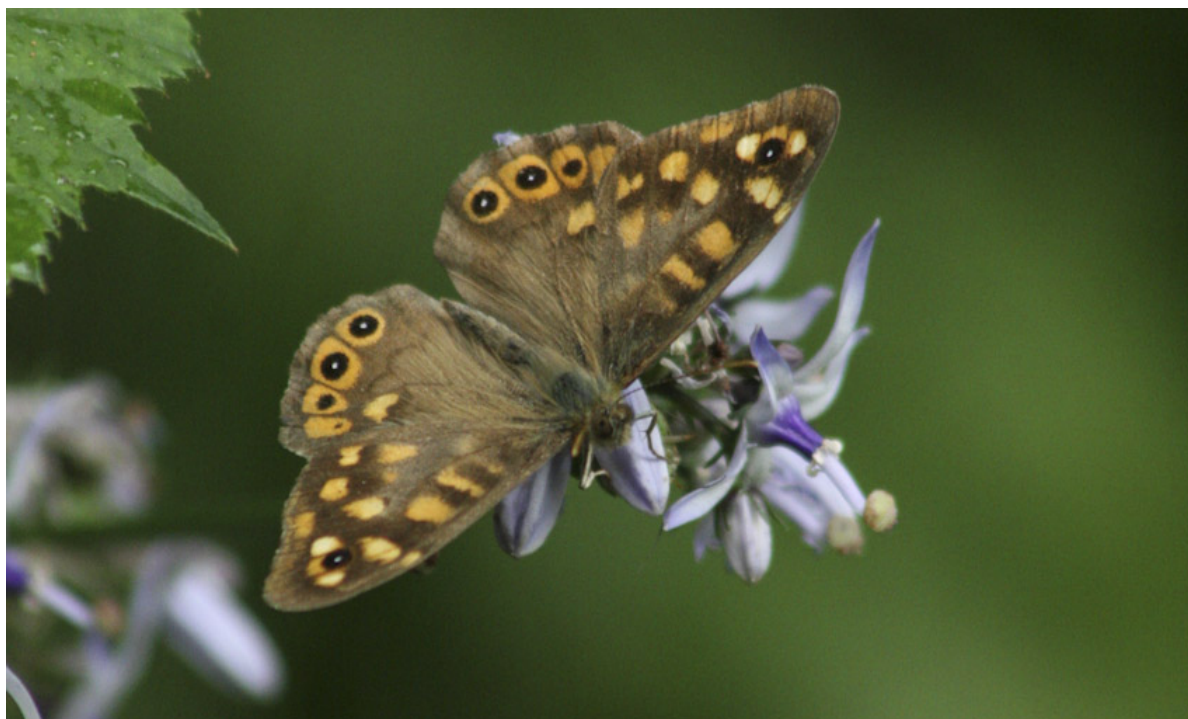

11 Σεπτεμβρίου 2012

Η βιοποικιλότητα

Επιστήμες / Περιβάλλον - Οικολογία

Δεν μπορεί να υπάρξει σκοπός που να είναι πιο αναζωογονητικός από το ν' αρχίσουμε την εποχή της παλινόρθωσης, της επανασύνθεσης της θαυμαστής ποικιλίας της ζωής που μας περιβάλλει.

Edward O. Wilson, «The Diversity of Life», 1992

Η έννοια της βιοποικιλότητας αναφέρεται στην ποικιλία γενών, ειδών και οικοσυστημάτων από τα οποία αποτελείται η ζωή στη Γη.

Σήμερα, είμαστε μάρτυρες μιας σταθερής φθίνουσας πορείας της βιοποικιλότητας, με βαριές συνέπειες για το φυσικό κόσμο και την ανθρώπινη ευημερία. Οι κύριες αιτίες είναι οι αλλαγές στους φυσικούς οικοτόπους, που οφείλονται στα συστήματα εντατικής γεωργικής παραγωγής, στην ανοικοδόμηση, τις εξορύξεις, την υπερεκμετάλλευση δασών, ωκεανών, ποταμών, λιμνών και εδάφους, στις διεισδύσεις αλλόχθονων ειδών, στη μόλυνση και, όλο και περισσότερο, στην αλλαγή του παγκόσμιου κλίματος.

Η ανθρωπότητα αποτελεί η ίδια μέρος της βιοποικιλότητας και η ύπαρξή μας δεν θα ήταν δυνατή χωρίς αυτή. Η ποιότητα ζωής, η οικονομική ανταγωνιστικότητα, η απασχόληση και η ασφάλεια, όλα βασίζονται στο φυσικό αυτό κεφάλαιο.

Η βιοποικιλότητα είναι καθοριστικής σημασίας για τις «υπηρεσίες οικοσυστημάτων», δηλ. τις υπηρεσίες που παρέχει η φύση: ρύθμιση του κλίματος, ύδατα και ατμόσφαιρα, γονιμότητα του εδάφους και παραγωγή τροφίμων, καυσίμων, ινών και φαρμάκων. Είναι απαραίτητη για τη διατήρηση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της γεωργίας και της αλιείας και αποτελεί τη βάση για πολλές βιομηχανικές διεργασίες και για την παραγωγή νέων φαρμάκων.

Στην Ευρώπη, η ανθρώπινη δραστηριότητα διαμορφώνει τη βιοποικιλότητα ήδη από την εποχή της διάδοσης της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, πριν από πάνω από 5.000 χρόνια. Η γεωργική και η βιομηχανική επανάσταση οδήγησαν σε δραματικές και επιταχυνόμενες αλλαγές στη χρήση των γαιών, στην εντατικοποίηση της γεωργίας, την αστικοποίηση και την εγκατάλειψη της γης. Αυτό με τη σειρά του είχε ως αποτέλεσμα την κατάρρευση πολλών πρακτικών (π.χ. παραδοσιακές μέθοδοι γεωργίας) που συνέβαλλαν στη διατήρηση πλούσιων σε βιοποικιλότητα τοπίων.

Η υψηλή κατά κεφαλήν κατανάλωση και παραγωγή αποβλήτων στην Ευρώπη σημαίνει ότι οι επιπτώσεις που επιφέρουμε στα οικοσυστήματα εκτείνονται πολύ πέρα από τη δική μας ήπειρο. Οι τρόποι ζωής που κυριαρχούν στην Ευρώπη βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην εισαγωγή πόρων και αγαθών από όλο τον

κόσμο, συχνά ενθαρρύνοντας τη μη βιώσιμη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων. Τούτο οδηγεί σε απώλεια της βιοποικιλότητας που με τη σειρά της προκαλεί καταστροφή των πόρων του φυσικού κεφαλαίου, στους οποίους βασίζεται η κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη.

Η απώλεια της βιοποικιλότητας είναι αλληλένδετα συνδεδεμένη με την υποβάθμιση των υπηρεσιών των οικοσυστημάτων που υποστηρίζουν τη ζωή στον πλανήτη. Το 2005 το πρόγραμμα Εκτίμηση Οικοσυστήματος της Χιλιετίας (Millennium Ecosystem Assessment) αξιολόγησε 24 υπηρεσίες οικοσυστημάτων παγκοσμίως και διαπίστωσε την υποβάθμιση 15 εξ αυτών, με επιπτώσεις στην αλιεία, την παραγωγή ξυλείας, την παροχή νερού, την επεξεργασία και αποτοξικοποίηση των λυμάτων, τον καθαρισμό των υδάτων, την προστασία από τις φυσικές καταστροφές και τη ρύθμιση της ποιότητας της ατμόσφαιρας.

Πηγή: www.eea.europa.eu

<http://bit.ly/18d4N77>